

prietatea noastră, cî a besăricei romano-catolice, noi ne înțorceam cu fată către trecut, în a carui departare diariu concordatului nostru din 16. februarie 1699, să docem: că densul și compatibil cu natură și moșurării națiunii romane, și dacă nu au potut fi efectuate, cauza era: că escusarea lui în fostă înredită națiunilor politice dusmane elementului nostru, că elu se arăta puțină duce lescă în depărire decum-va națiunea noastră ar fi participat în guvernuri, să lipsindu-ne atrăbută acestui importantă politie, eu (diploma leopoldină) au remas res in a n a, dăprem cu totă ale diplome și rescrise emanate de la gloriaș Imperator, către guvernu și stată și ordine în favoarea respectelor liberătorilor nostru ecclastice. Acum înse după ce demisită politica a națiunii noastre și recunoașterea de lege fundamentală, după ce midilecoul, instrumentul eficec de a împătră și apără interesele proprii și restituiri prim antâia articol de lege, înse valorca acestui articol redusă, de legea electorală de moderatorului acustă politici, la o participare politică strânsă în guvernuri, după ce noi ori-si-cum, ori în proporție de la imperiozitate apărăme res reprezentanți legali ai regimului constituțional, ar fi o dată temporali ca în fine, după astfel suferințe seculari și trageam legături folositorie, și salutari, să conchidem cu una glorie umană și potermei că autonomia confesiei nostre garantată prin antâia articol de lege e diploma leopoldină, să în concordanță recentă, ca autonomia confesiei nostre se poate desvălu numai prăba manifestației diplome, că afară de ea totu, în besăricei noastră, e catoe, confusione, umilire, asuprie.

Te cuprindă o surprindere! o nimire! o mirare! cum unii teologă vini și egozi vrea a aduce în contestare inteligeptele. Storii paranti prin dispuse fizice, ei vrea potu a de-mastră, că cu cătu o religiune se imbrănește cu atâtă ca se slabesc prin resuscitație disputele teologice, și prin derinare adeveratorilor columne, cari an seau seintuitu creștinismul în decursu secolului viitoro. Făta dubiu pentru acestu soi de omeni pamenteau și cu patrialor, ei putin se interesează că corpul întregiu înforose, ori pere, esențialul pentru ei e, ca cursul disputerelor sălă e căptu amu aborii, și se impedece bunastarea temporară în favorul indiferențialului particulariu. Înse pentru acestu soi de omeni creștinismul se au îngrijit prima relegare, lora locuri solitare, a monastirilor, acolo-si potu cultiva, interesele societății temporare. Da și semniță greșatea, ea immensa a legii matrimoniale, caru de nun diecenu maltratază cătă mirenesca, acăstă e un sbuciu impusă fără de voia și consensulu

mirenilor, care rănește familie întrege, și cau-se cea mai violenți convulsuni și agitații în simbol nostru. Nu vedeti că detorită im-perioză a templului, și pre linisirea spirelor, ea cătu mai repede să ne mantuim de ea (legea matr.). Să cum se ară potă efectuată o transformare astă salutare? astă dacă noi vomu constitui pră basă diplomei leopoldină, care e un pact legal recunoscută, acceptată de totă cătă mirenesca și preotica, și la care ne autorizează antâia articol de lege. Acostă singura și aptă a nu restitui constitutiunii noastre, independentă besăricei noastre, de a ne reiaedea în posesiunea vechilor drăpăti, că-i penetrati în fine de acela adevăr, că înainte de săndelorera premerge fizicea principiilor, cari an de a servă de fundamente sfidicului nostru ecclastică, în a carui estensu sfidicul de se pota misca liberu, fără de impedire caminale străin; de acela e de lipa, ca într-ecetă ciòc mirenesca și preotica să i se des voluntatea sa constituțională, să i se recunoască dreptul de a participa în guvernuri ecclastice, prin acela, ca în sensul constitutiunii, prin acela, să se pota libertatea pro reprezentanții săi legali la sinode, să se restaureze autoritatea și autonomia părtătoră constituțională, adică a protopopiatelor prin recunoașterea drăpătilor sale primitive. Una sinodă în acestu modu compusă din tota provincia metropolitană va fi competență de a vota și accepă concordata impusă de capi noștri besăricei, de a vota și accepă legea matrimoniale, sub a caru pondă fieciunior gene cătă mirenesca. Din această imparteșitorială articolul din Gazeta No 28, va recunoaște cu placere, că participantele mirenilor în sfidore și de mare importanță că ei an acolo de a face aceea, că în constitutiunile civile nu potu face, adică de a se concertă pre ventoriu fundamentali civilizații a totă cătă mirenesca și preotica, că mai înainte de a se perzactă bagatela în articol menținută, și necesară de a-ți dechiară besăricea de independentă, de a se scăpa de umilierea impusă prin concordat, că-ai în acel eveniment și Domnii Ta, că organizașe tribunalelor matrimoniale, o nedreptate, e o umilire; nu și umilire aceea candu capulu, ca tribunul matrimoniale și supusu subordinaților său ca foru apelativi, nu, și înfrângerea dreptului nostru cardinalu candu sfidoful generalu nu potu fi ultimă instanță, ci Strigătoarea său Româ, nu și aspru aceea, candu una familiă nefericita, e relegata, a-ai cauă deslegarea caușei sală din colo de Apenei, și ai fi condamnată de privare buneștilor sociali.

A eschide cătă mirenesca de la partici-

parea în sinodă, însemnează a eschide besăricea însă, însemnează a substitui în locul unei voluntăți absolute, voluntățile tiranice a mai multor-o, a inzadă unu mru despartitoru între credinciosi și ministri săi, însemnează a noi mă noi insă perirea și nimicirea nostra. Înse cea cei în revoluță semidu buntă, e că opinionea publică alla reuln acolo, unde elu neei decuma nu esteade în dispute teologice, și nu-lu scruteaza acolo unde elu (renju) jace, ca se iritează că unii teologi mereceni, incomodă, si immundi ni denega existența sfidodelor, nu se vede că disputele acesei sunt o manoperă intenționată de a ne abate atenția noastră de la centrul reuelui, unde tote incoreările activitatei ar trebui să fie acumulate, ea nu vede că veritatea sfidodelor e în destul de chiaru enunciata și că insu-i Domniediu de se ară indură a se prefacă în faptura omenească, și a disputa cu astu-felul de creațure, ni i aru potu convinge, astu-felu și natura sfidodelor, fizico-perversă de a-ți asternă minciună care am teribile aspirații eterei celei mai celatante. Înse ce e de a face astu-felul de impregnată? a-i hăla hă la parte, ca se dispută în puma, a-i săt ușmarul aderevelor, cursu al lucerilor. Reiu Jaceo, că antâia articol de lege nu se executa, că basăa consciinției publică, adică a diplolei leopoldină, nu e și cu cugăetării de la în regim, reiu e și voluntatea nației noastre și nula în regim, pană candu a celor-lalte și, în potre, relatu și e căpă noștri besăricei se au angajat în perpleșării și confuzații fără de seirea consciinției publice, din aci numai Domniediu, e în stare de-a-i amulje, și astă nu mi remaină altă ceva de cău a conchide cu vorbele lapidarii a le remenitul omu de stat Thiers. „Că de cum-va gresiele suntu esplabilii inaintea lui Domniediu, că sunt necerbaribili inaintea omeneasă. Domniediu vede penitulția elu se multumescă de aici! Omenei nu an neei vederea, nici îndrare lui Domniediu; ei nu vede decuță gresiele; și, justăfă cu ea rada a omeneilor poteface infrunțare materială, diplina și celatante!

ROMANIA.

Să luăm decisões în consiliul de Ministră, tienut în siedintă din 17. februarie, ca toti arendasi moșilor monastirilor forte închinate, cari au scadente, acordate de guvern prin contracte său deosebită inscriere și pentru facere de acarete, și cări au datu bani cu anticipatiunile acelor egumeni, pe d'o parte

- FOISIOR'A.**
Paradisul pamentescu.
Dugi Drăsă, de D. Ar. Descazus.
(Purgatorul. Cantul XXVIII.)
ia Dorian să veldi dumbreia divină, dase, verde,
Se trese înco' n' colo, în lungi prin ei sa' latu
Prin carea dă illu radu, să 'ntâncea se perde,
Si fară 'ntârcare în malu mo' lacatu.
5. Siom' lacat' prin campia inecă, inecă la cale,
Pe plainu co' esal, anu' anu' profunzat,
ia O lini' adhur, suna, sternal,
Pe frunze mon' nicea siştință se jocu,
Precum în floră se joacă zifință matheal;
10. Si frunzile, la care le placea se misch,
Se inclinau prin arbori acolo 'n aces parte
In dorni misticale anu' amu' amu' cu' lau
A'Dar' venită la măslină, nici astătă se le desparte,
Ota'că pasură nu fă slits a-nfăgă.
15. Si castul a 'ntrecoară, dîncu' si dălos arte;
Că ești cantandu' voleas salută 'n dori de dă
Ma' sorelli lumeni, si' belles murmură
Cu magicele-l cutură lumi vina a se 'trău:
Astătă redusă codrul în Chișinău la mare
20. Simeon' cană s'avintă în rapelul său shore,
Si zăriu' peste ramuri elu puse în măslare.
Atâtă minunătuo' emergădu' inecționă
Prin antic' a' chimbavă, cătu' mai scăsim unde,
In ce parte mo' anu, po' made-nu' initia, or'?
25. Candu ita' anu' torentă, cu' ea'-n' hiu undă
Inclina' eră' veră' ridindu' păt' seu mulă,
Căzăcară mai inclo' si' cointă, mo' asemenea,
Nu urge' 'n astă rina limpede de cratide
Ce-așemenea, ca' costă, pîră care totu transpare,
Se nu apas-uu' turbură, nu negru, palid valu;
Cu totesc' elu carge, se versă si' roare' și rotă
Sul număr' a' sternal în care n'a petrinat
-Nici oshihă noptișă langeda, nici vă' dăi' diaro.

- Si en statu' nicea indata co-an' ajunsă,
35. Catandu' postu' torintă prin plaiu' rapitora,
Că'căf' fors' de amu' c'nc' v'cătă, esomu'
Precum cătă colata use lucu' nomastora
Tivine' insăsi' anu' nu neopasătă,
Si face' se' ulu' to'ce' săt' cagatoră;
40. Asim' anu' v'ni' a'că' n' singurătă
O virgină miranda și colangă la flori,
De cari aceste locuri sălă splondă inamăltă,
„Ah! virgină frumuse'! I' strigă eu de trei ore,
Ocăd' am'căv' apăriva, de cunua mo' n'cișă
45. A animice' oglindă, si' zăi' ohiu' ardutori,
Oi'că'căp' p'nu' volă, flăcătă tovora,
Si vina' nu' inecu' aspru' tovara,
Ca se 'ntellegă magi' cu cantul esala.
Căci mi' tu' reuvi' în măstă si' loculă pe pamentu,
50. Si cună' eră' zâmbea' frumosă' Prospetime,
Candu' o jocătură la plaiu' la cot' cu' mai suntu.
Si cună' o jocătură, legătă, 'n' heilă,
Sisăldă numai redita și misca'lu' se' p'ciu'or
Façându' mărente pașuri și o miscare lina';
55. Asim' v'ni' sp'ce' mo' plaiu' ad'fiori,
Picăndu' a'că' catară, cum pleca' rușinoșa
O candidă virgină candu' p'na' poporu';
Si'at'iu' veal' aspru', cătu' voca'-auru'
Potem' s' oadă bine si' o'ntellegă curata,
60. Si astătă impusăz rogarăea mea dolesă.
Si cătu' co-anjane ușo' se strecura și s'abăta
Pri' dori, pri' eră' verde a riudu' dulci undă,
Es ochi'li' suavi sp'ce' male de locu' a redicău,
Asim' ochi'li' suavi sp'ce' male de locu' a redicău
65. Atâtă foscă si' farmecu, atunci candu' o' ramă
Amură cu' lui sagă, co' dăles-amari petrandu,
Ea să'că de coca parte pe malu' inverdă,
Si'elgea' ridindu' la foră număr,
Ce foră de semigenii crescădu' an infiorit.
70. Trei' păsuri facau' mamai' a' nostră despartire;
Dac' clara' nici' Eșpontul, co' Serse' Ta' trecentu,

- Si pana' adi' servescă ca semina de umilie,
Landru' se'că ușo' rasa' mai aprig' n'a potută,
Atunci capul elu p'nu' valuri' trage' la' frumosă,
Decu' uriam' cu' riulu' asciu' neocomestim.
Suneti strâni' sâme' - se dice' maiestasă,
- Si' potu' v'ni' v'ro' temă, v'ndut' surcile' men
Aici în locul astă', regină luminoșă,
Ahi omenei' lagădă așea' de domniediu,
Dar' salmușii care sună, "Mai' desfășătă pre măse'
Ye spune', ye 'n lumina cu' sântă caprinsul' ren,
Dar' tu' ce'ni' stă' năște' si' te rogiu' de mină,
De v'rel' s'ndu' mai multe, nu' strică cum ai dora,
Caci am' venită a-ti' spune' totu' cito' curvine.
85. Eu dicu': ală selbil' fresnut' si' riulu' slopitoru,
Candu' mi' a'că' sună, așea' nu' v'ndu', nici'cagatoră.
La care emi' reuvi' am'căv' p'nu' flăcătă,
Ti'că'căp' sp'ce' în lucru' cau' si' lamură,
90. Că'căf' cu' 'ntemplu' a'că'ză, cu' mă-ni'cine' h'niată.
Pré buntul' mostu' parinte, cu' s'ndu' 'ndestul', tad
Crestă tu' omend, ca'căf' cu' făcă, bo' pă
Si' n' foioice' eternă aici' si' a'locuită
Dac' trișul' loru' nicea' avă' dălos prene, b'ndu'
95. Si' totu' prim' peccat' lumbă' s'au schimbată;
Placerile' în doru' si' riulu' si' răsărită,
Ca omule' cu' n'la' atină si' infestată,
De ară' si' cu' subto' esala' metosă.
De pri' pamentu' si' ape, se' n'cetește
100. Pan' unde atmosferă' e blânde, caldărușă;
D'acese' acostă' munte' sp're curari a' satu', v'nd
Si' astu-fel' este libera' de ară' umedosă.
Si' tindu' că' atină' cu' eau' a porină
Se' h'veste' 'n giură' de lume eternă în calie sa'
Decu'v'nu' o'nterzv'ru' unu' nușu' gru' cumplită;
Asia' 'n roiro' i' vine' liniu' dulces' adă' n'nd
Pe v'rvu' liniu' nu' libru' soșești munte'mare,
Si' frunzile' 'n dumbrava eternă a legădușo'log
-E' plantă' legănată, semigenii' co' are'jo, fiduci

